

samt indtægter og udgifter vedrørende disse private aktiver m.v.

I regnskabsføringen i landbruget er ofte væsentlige dele af privatøkonomien inddraget i den løbende kassebogføring. Dette giver ofte en betydelig sikrere regnskabsopgørelse end i de tilfælde, hvor privatøkonomien ikke er inddraget i bogføringen. Det vil derfor være et bogføringsmæssigt tilbageskridt at kræve, at privatøkonomien ikke som hidtil kan indgå i en samlet bogføring.

Herunder bør det også være tilladt at inddrage eventuelle lønindtægter m.v. i bogføringen. *VS- og privatområdet bør således, hvis det ønskes, kunne anvende en fælles kasse og en fælles kassekredit eller kassen og kassekrediten henføres i deres helhed til VS, men privatområdet kan hæve og indskyde i kassen og på kassekrediten.* De private hævnninger og udtræk fra VS kan i så fald ved selve konteringen samles op på en art mellemregning imellem VS og privat.

Når året er gået, viser denne mellemregning med eventuelle statuskorrektioner i realiteten, hvad der i løbet af året netto er hævet i VS, eventuelt netto indskudt i VS.

VS-regnskabet bør således alene fremkomme ved en opsplnitning af de nuværende regnskaber i 2 regnskaber, nemlig ét for VS og ét privat, men regnskabet bør kunne baseres på samme kassebogføring m.v. som i dag. Det bør således, jfr. ovenfor, være muligt i selve kassebogen m.v. også at inddrage private aktiver m.v.

I modsat fald skal den enkelte skatteyder ved selve kassebogføringen tage stilling til de enkelte poster vedrørende privat eller VS. Dette kan være vanskeligt at holde rede på, og der vil let kunne opstå fejl.

Hvis VS-bogføringen kun må og skal indeholde VS-indtægter og VS-udgifter, vil dette bl.a. kræve, at skatteyderen nøjagtigt skal kunne afgøre, om en given indtægt/udgift, såvel skattepligtig som skattefri, vedrører VS eller privat. Denne afgrænsning må imidlertid ofte udskydes til revisorens afgørelse.

Når VS-ordningen anvendes, skal den anvendes på al VS-aktivitet i det pågældende år for begge ægtefæller. Ifølge § 2 kan manglende opfyldelse af diverse regnskabskrav medføre tilsidesættelse af anvendelsen af VS-ordningen for begge ægtefæller. Dette kan indirekte medføre, at afgrænsningen af, hvad der ifølge § 1 er VS-aktivitet eller ej, bliver af

væsentlig betydning også for en i øvrigt ubetydelig aktivitet.

Eksempel:

En erhvervsdrivende har f.eks. en mindre biindtægt som foredragsholder, indtægt for at skrive artikler eller lignende. Hvis disse indtægter selvangives som VS-aktivitet, medens skattemyndighederne tilsidesætter dette, vil dette ifølge § 2 principielt kunne medføre tilsidesættelse af VS-ordningen for hele erhvervsvirksomheden. Eller omvendt: honorarer selvangives som B-indkomst (eventuelt A-indkomst), men myndighederne anser indkomsten for VS-aktivitet; så har skatteyderen ikke opfyldt sin bogføringspligt m.v. for disse honorarer, og hele VS-ordningen tilsidesættes.

Disse situationer kræver en hårfin afgrænsning imellem, hvad der er VS-aktivitet, og hvad der ikke er VS-aktivitet, og denne afgrænsning skal være så nem at foretage, at alle skatteydere allerede ved bogføringen kan skille tingene ad, ellers kan man måske, jfr. ovenfor, risikere, at indtægter/udgifter, der vedrører disse bivirkninger, ikke indgår i selve bogføringen, og i så fald kan hele VS-ordningen, jfr. ovenfor, tilsyneladende principielt tilsidesættes.

I en VS-bogføring kan således være inddraget private aktiver m.v. Der vil også kunne opstå situationer, hvor VS-aktiver m.v. traditionelt ikke er omfattet af en bogføring. Denne situation forekommer f.eks. i interessentskaberne, hvor selve interessentskabet er den bogføringspligtige enhed. Den enkelte interessent kan dog have lån og/eller finansielle aktiver, som ikke direkte er omfattet af interessentskabet, men som den enkelte interessent alligevel anser for en del af sin virksomhed.

Dette kan f.eks. være et personligt lån optaget for at fremskaffe indskuddet til interessentskabet.

Det kan også være finansielle aktiver anskaffet for det overskud, der er kommet fra interessentskabet, og som skatteyder ønsker at opspare i sin VS.

I relation til VS-ordningen vil den enkelte interessent således ofte have nogle personlige lån og finansielle aktiver, som sammen med hans ideelle anpart af interessentskabet udgør hans VS.